

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนการวิจัย และสรุปผลการวิจัยดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายหลัก คือ พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะดังนี้

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี กล้วยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. เพื่อใช้และศึกษาผลการใช้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดย

2.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนหลังจากใช้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับเกณฑ์ร้อยละ 75

2.2 ประเมินทักษะการปฏิบัติงานเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75

2.3 ศึกษาคุณลักษณะในการทำงานของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี กล้วยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3. เพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยกำหนดขอบเขตในแต่ละขั้นตอนออกเป็น 3 ด้าน คือ ขอบเขตด้านเนื้อหา ด้านแหล่งข้อมูล ด้านตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาคุณภาพ หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยศึกษาข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นจากผู้รู้ในท้องถิ่นโดยการสัมภาษณ์ พบองค์ความรู้ เรื่อง การเตรียมเส้นใยผ้าใยกล้วย การทอผ้าใยกล้วย และการออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างหลักสูตร ตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้พิจารณาความเหมาะสม โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

ตัวแปรที่ศึกษา

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 2 การใช้และศึกษาผลการใช้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์ จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในตำบลแม่เป็น อำเภอแม่เป็น จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 6 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองสมบูรณ์ ตำบลแม่เป็น อำเภอแม่เป็น จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง
2. แบบประเมินทักษะการปฏิบัติงานของนักเรียนที่เรียนหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. แบบประเมินคุณลักษณะในการทำงานของนักเรียนที่เรียนหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาคุณภาพ หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การสร้างหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนำมาตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ จากความคิดเห็นในการพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ขั้นตอนที่ 2 การใช้และศึกษาผลการใช้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การนำหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปใช้สอนในโรงเรียนแล้ว วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบทดสอบ วัดทักษะการปฏิบัติงานของนักเรียนด้วยแบบประเมินทักษะการปฏิบัติงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากคะแนน โดยใช้สถิติอ้างอิง t-test แบบ one - sample test และแบบประเมินคุณลักษณะในการทำงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. การสร้างหลักสูตรและหาคุณภาพหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์ จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้จากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น จากการสัมภาษณ์ผู้รู้ในท้องถิ่น แล้วนำมาจัดทำหลักสูตร ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ เหตุผลและความจำเป็น เวลาเรียน คำอธิบายรายหน่วย ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ย่อย แนวทางการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ แนวทางการวัดและประเมินผล และแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้หลักสูตร จำนวน 8 แผน การพิจารณาความเหมาะสมต่างๆ ขององค์ประกอบหลักสูตรและ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านพบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ใน ระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18

2. การใช้และศึกษาผลการใช้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการใช้หลักสูตรท้องถิ่นและแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการออกแบบผลิตภัณฑ์จาก ผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปใช้สอนในโรงเรียนบ้านคลองสมบูนอร์ม กับนักเรียนจำนวน 30 คน พบว่า

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องการออกแบบ ผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ผลการประเมินทักษะการปฏิบัติงานของนักเรียนที่เรียนหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ผลการประเมินคุณลักษณะในการทำงานของนักเรียนที่เรียนหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่ามีคุณลักษณะในการทำงานโดยรวมและรายด้าน ทุกด้านอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60

3. การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าโดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 3 คณะผู้วิจัยได้นำประเด็นที่ค้นพบมาอภิปรายโดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผ่านกระบวนการพัฒนาหลักสูตร คือ ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้รู้ในท้องถิ่น ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ศึกษาเอกสาร ที่เกี่ยวข้อง กับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ช่วงชั้นที่ 3 ผังมโนทัศน์ และสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่อง การพัฒนาหลักสูตร และการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ศึกษาข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นที่รวบรวมได้จากผู้รู้ในท้องถิ่นเกี่ยวกับการเตรียมเส้นใยผ้าใยกล้วย การทอผ้าใยกล้วย และการออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย เพื่อนำข้อมูลมากำหนดองค์ประกอบของหลักสูตร ดำเนินการสร้างเอกสารหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 3 โดยหลักสูตรที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.92 – 4.48

ทั้งนี้เนื่องจากหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านกระบวนการและขั้นตอนในการจัดทำอย่างเป็นระบบ ซึ่งในการสร้างหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คณะผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรของ สจัด อุทรานันท์ (2537, หน้า 16) กาญจนา คุณารักษ์ (2543, หน้า 38) ประกอบกับการศึกษากระบวนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นของ อุดม เขยทิวส์ (2545, หน้า 33-37) จึงทำให้หลักสูตรที่จัดทำขึ้นมีประเด็นต่างๆ ที่สำคัญครบตามหลักการพัฒนาหลักสูตร และได้นำหลักสูตรกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี ช่วงชั้นที่ 3 มาปรับ เพิ่มขยาย และสร้างหลักสูตรย่อยในระดับท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 3 ซึ่งหลักสูตรที่ได้มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษานำเอาภูมิปัญญาท้องถิ่นมามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางการศึกษา

2. การใช้และศึกษาผลการใช้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นำหลักสูตรไปใช้สอนในโรงเรียนบ้านคลองสมบุญ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการปฏิบัติงานของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่องการออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการประเมินคุณลักษณะในการทำงาน พบว่า ผู้เรียนมีคุณลักษณะในการทำงานโดยรวม และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับ ดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60 แสดงว่าหลักสูตรทำให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะในการปฏิบัติงาน และมีคุณลักษณะในการทำงาน บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่คณะผู้วิจัยกำหนดไว้

ทั้งนี้เนื่องจากหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับสภาพของชุมชนและท้องถิ่น โดยมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง พร้อมทั้งปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงงามในการทำงาน อีกทั้งเนื้อหาของหลักสูตรยังเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียน สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นการสืบทอดและเรียนรู้ที่จะอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ของอำเภอแม่เป็น ซึ่งทำนองเดียวกันกับผลการวิจัยของ ประเมิน พันธุ์สดและคณะ (2547) ได้พัฒนาหลักสูตรการสานตะกร้า กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ชมภูนุช นานาพร และคณะ (2548) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การทำตะเกียบหุ้มเงิน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการวิจัยพบว่า การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การทำตะเกียบหุ้มเงิน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนส่วนใหญ่มีทักษะการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากที่สุด และนักเรียนมีคุณลักษณะในการทำงานอยู่ในระดับมาก กุลสตรี วันกิ่ง และคณะ(2549) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรงานใบตองเพื่อสืบสานวัฒนธรรมบายศรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีคุณลักษณะในการทำงานอยู่ในระดับดีทุกรายการ ทักษะในการทำงานของนักเรียนภาพรวมอยู่ในระดับดี

3. การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ทั้งนี้เนื่องมาจาก เป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียน เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น สามารถนำไปใช้ชีวิตประจำวันได้ และกิจกรรมการเรียนรู้ยังช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ สนุกกับการเรียน มีส่วนในการชื่นชมอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนของตนเองซึ่งทำนองเดียวกันกับ จารุณี แสงหิม (2546) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การเพาะเห็ดฟางจากเปลือกมันสำปะหลัง สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 จากการประเมินความพึงพอใจ พบว่า กิจกรรมตามหลักสูตรดังกล่าว ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความภาคภูมิใจ เห็นความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่นสามารถนำไปเป็นอาชีพเสริมได้ ประเมิน พันธุ์สดและคณะ (2547) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียน ครู และผู้ปกครองเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด กุลสตรี วันกิ่ง และคณะ (2549) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรงานใบตอง เพื่อสืบสานวัฒนธรรมบายศรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการประเมินความพึงพอใจ พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรใบตอง อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่คณะผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนี้ได้มาจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น ต.แม่เป็น อ.แม่เป็น จ.นครสวรรค์ จากผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นการทำเส้นใย การทอ และการออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย จึงเป็นเหตุผลสนับสนุนให้กระบวนการสร้างและใช้หลักสูตรมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ที่คณะผู้วิจัยกำหนดไว้ ตลอดจนการใช้หลักสูตรเป็นที่พึงพอใจของผู้เรียนโดยนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติ แต่อาจไม่เหมาะสมกับท้องถิ่นอื่น ถ้าไม่ได้ผู้สอนหรือ

วิทยากรที่มีความรู้ ความชำนาญ ในเรื่องดังกล่าว จึงควรศึกษาเอกสาร ความต้องการ และบริบทของท้องถิ่น เพื่อใช้ประกอบเป็นข้อมูลในการสร้างและใช้หลักสูตร

2. หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถนำไปใช้สอนในระดับชั้นอื่นๆ ได้ โดยปรับระดับความยากง่ายให้เหมาะสมกับวัย และวุฒิภาวะของนักเรียน

3. ควรมีการยืดหยุ่นของเวลาเพิ่มขึ้นตามสาระการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะ และผลิตผลงานได้อย่างมีคุณภาพ

4. นักเรียนที่เรียนหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ควรมีทักษะพื้นฐานในเรื่องงานฝีมือ เพื่อให้ชิ้นงานมีความประณีต สวยงาม

5. นักเรียนที่เรียนหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เมื่อเรียนจบหลักสูตร ควรส่งเสริมให้มีการนำความรู้ไปสร้างอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปสร้างเป็นหนังสืออ่านประกอบในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

2. ควรมีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรด้วยการนำวิทยากร ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นผู้สอนในงานอาชีพที่หน่วยงานทางราชการส่งเสริม สนับสนุน และอนุรักษ์ เพื่อไม่ให้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเหล่านั้นสูญหาย และยังเป็น การส่งเสริมการศึกษาในระดับท้องถิ่นอีกทางหนึ่งด้วย

3. ควรมีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรร่วมกับการบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น โดยการใช้วิทยากร ภูมิปัญญาท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร